

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Cur minima animalia potiùs hominibus sinat esse molesta Deus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

subtiliora; licet multis venandis multas horas impendant, haud tamen hanc celerem pestem à se possunt amoliri. Bestiae sunt exiguae, sed in pungendo acres, in fugiendo veloces; in sanguine fugendo insatiabiles. Coguntur etiam eas tolerare delicatissimae cutis Poppae & Cleopatrae, quae quò gracilius sese stringunt vestiendo, eò permittunt illis licentius grassari, cum manus non possit accedere ad pabulantes. Atque, ut humani dominij intelligentius consideremus diminutionem: Ponamus ante oculos militiae ducem, eumque non è communibus & obuijs unum, sed Hectori, aut Achilli parem; aut, qualem diuinæ litterae describunt, Goliath de Geth; qui erat *altitudinis sex cubitorum & palmi: & castis area super caput eius, & lorica squamata induebatur: porro pondus loricae eius, quing. millia siclorum aris erat: & ocreae & ocreas habebat in cruribus: & clypeus aereus tegebat humeros eius, hastam autem hasta eius, erat quasi liciatorium texentium, ipsum autem ferrum hasta eius sexcentos siclos habebat ferri.* Hunc talem Polyphemum, quo incedente, terra, sub pedibus eius, tremebat; quo vociferante, concutiebatur aër, resonabant montes, silvae trepidabant; pulex audet aggredi, morsu laceffere, & vsque ad impatientiam exagitare. Non illum castis aerea, non lorica squamata, non ocreae & clypeus solidissimo metallo graues, non hasta validissima, contra animal, quod visum fugiebat, defendere poterunt. Vincitur à pulice, qui totos exercitus solus prouocauit.

1. Reg. 17. 14.

XI.

Gen. 1. 26.

Gen. 9. 2.

Si ergo Deus hominem constituit praefectum omnium animalium, quando dixit: *Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram: & praesit piscibus maris, & volatilibus caeli, & bestiis, vniuersaq; terra, & reptili, quod mouetur in terra;* Si, etiam post originale delictum vniuersorum, Dominus pronunciauit: *terror vester ac tremor, sit super cuncta animalia terra, & super omnes volucres caeli, cum vniuersis, quae mouentur super terram:* quae de causa minutissima illi animalia non obediunt, sed ad impatientiae verba vsque infestant? Nimirum etiamnum homo haec est Dominus terrorque bestiarum, quas capere callidè, & occidere licitè potest. Verùm etiam ab illis cruciari potest, ut habeat vnde se agnoscat mortalem, & supercilium ponat, quando videt vel muscam regi in oculos inuolare, & in ipsa Caesaris fronte sedere.

cedere, sine vlla reuerentia maiestatis. Hac ipsa de caussa sapientissimus mundi gubernator in tumidum illum Pharaonem, qui supra nubes sibi gradi videbatur, non leopardos, aut balænas, aut elephantos, sed ranas & muscas emisit. Quia excellentior est gloria victoris, & ignominiosior dejectio victi, si rebus minimis superbia maxima cedere cogatur. *Queret fortasse aliquis, ait Philo, cur Deus tam minutis & vilibus animalibus ad vindictam uti maluerit, quam vrsis, pardis, & leonibus, ceterisque feris carniuoris: aut, si hæc non placebant, saltem familiaribus Egypto aspidibus, quarum morsus, & subitam, & inuita ille affert mortem? Is, si nesciat, discat, Deum voluisse Egyptios castigare, non è medio tollere. Nam si eos omnino delere voluisset, non opus erat animalibus, sed diuinitus immissa fame, aut pestilentia. Homines quidem, cum bella gerere volunt, auxilia sibi consciunt potentissima, quibus suam infirmitatem suppleant. Deus vero omnipotens, & nullius egens, si quando vult, tanquam instrumentis quibusdam uti ad exigenda supplicia, non valida eligit, sed vilia, paruaq; atq; ita noxios plectit. Quod tunc etiam Egyptijs accidit. Quid enim sciniphe vilius? Tamen tantum effecit, ut tota Egyptus deficiens, exclamare cogeretur: Hunc esse Dei digitum: manus enim eius, ne à tota quidem terra, quanta, quanta est, immo nec à mundo uniuersò sustineri posset.* Hæc Philo.

Philo lib. 1.
de vit. Moyse

Qui etiam, ne quis à paruis, paruam molestiam oriri duntaxat, existimet, secundam Ægypti plagam ita describit. *Vix Aaron manum extenderat, cum ranarum tanta vis prorepset, ut non solum fora completeret, ac loca subdinalia; verum & domos, & villas, & cuncta edificia tam sacra, quam profana; tam priuata, quam publica; haud secus ac si genus hoc aquatilium missum esset in diuersi elementi coloniam; natura mutante rerum vicissitudines. Terra quippe contraria est aqua. Itaque cum nec foras progredi possent homines, visis oppletis, nec intus manere, refertis etiam intimis penetralibus, & ad summas quoque contignationes ranis obrepentibus, ad extremam desperationem reducti sunt. Nullus igitur fuit sensus, qui à vilissima hæc bestia non misere infestaretur. In oculis aspicientium spina erat tam immensa vis, multitudo, & deformis figura, ora vsque ad aures diducentium, ventresq; trahentium ranarum. Auribus Ægyptiorum nulla quies erat, à continuis earum clamoribus,*

XII.
Phil. loc. cit.

